

جایگاه نوآوری در عرصه‌ی توسعه گردشگری نمونه موردی: شهر کاشان

محسن شاطریان^{۱*} شیوا آقابزرگی^۲ لیلا شریف زاده^۳

۱. دانشیار گروه جغرافیا و اکوتوریسم دانشگاه کاشان

۲. کارشناسی ارشد علوم اجتماعی دانشگاه کاشان

۳. دانشجوی کارشناسی جغرافیا دانشگاه پیام نور آران و بیدگل

چکیده:

هدف از مقاله حاضر بررسی و تحلیل جایگاه نوآوری در عرصه‌ی توسعه گردشگری در شهر کاشان می‌باشد. این پژوهش از نوع کاربردی است و به روش توصیفی- تحلیلی صورت گرفته است. جامعه آماری پژوهش، ساکنین شهر کاشان شامل تعداد ۳۰۲۶۳۷ نفر می‌باشد. حجم نمونه از طریق فرمول نمونه‌گیری تعداد ۲۰۰ نفر برآورد گردید. سپس با استفاده از روش پیمایشی و ابزار پرسشنامه، اطلاعات مورد نیاز از پاسخگویان اخذ گردید. آنگاه با ورود داده‌ها به محیط نرم‌افزاری SPSS و تعیین پایابی پرسشنامه با آزمون آلفای کرونباخ، با استفاده از آزمون‌های آماری پرسون و رگرسیون تحلیل روی داده‌ها صورت گرفت. نتایج حاصل از تحلیل یافته‌ها از طریق آزمون همبستگی پرسون بیانگر آن است که بین متغیرهای چهارگانه مورد بررسی شامل متغیرهای مشارکت اجتماعی، توسعه زیرساخت‌های محلی، رضایت جامعه محلی، حمایت از الگوهای اجتماعی و میراث فرهنگی با متغیر نوآوری و توسعه گردشگری رابطه معنی داری وجود دارد. همچنین نتایج حاصل از آزمون رگرسیون نشان می‌دهد که متغیر توسعه زیرساخت‌های محلی با ضریب ۰/۳۴۸ بیشترین تأثیر را در بین ابعاد چهارگانه مورد بررسی بر روی متغیر نوآوری و توسعه گردشگری در شهر کاشان دارد.

واژه‌های کلیدی: گردشگری، نوآوری، توسعه گردشگری، شهر کاشان.

مقدمه:

به نظر می‌رسد که امروزه رقابت اصلی در فرایند جهانی شدن بین مراکز شهری می‌باشد و میان دولت‌ها و ملت‌ها نیست؛ اما رقابتی که بین شهرها در عصر جهانی شدن وجود دارد یا خواهد داشت، در جذب افراد متخصص است. اگرچه در گذشته جذب کارگر ماهر و نیمه ماهر مدنظر بوده؛ اکنون رقابت در جذب کسانی است که در زمینه تکنولوژیکی و اطلاعات مهارت دارند. شهرها، امروزه و در آینده سعی می‌کنند محیطی را فراهم سازند که متخصصین راغب شوند در آن محیط زندگی کنند و در مقابل، تخصص خود را بدون دغدغه در اختیار جامعه قرار دهند (سیف الدینی و همکاران، ۱۳۸۶: ۱۰). شهر خلاق به صورت متنوع و وسیع در چند سال اخیر در مباحث شهر و برنامه‌ریزی شهری به کار رفته است. در یک مفهوم شهرهای خلاق، شهرهایی هستند که قادرند راه حل‌های جدیدی برای مشکلات روزمره‌شان ارایه دهند. مفهوم دیگر شهرهای خلاق، بر تولیدات فرهنگی متمرکز است یعنی تولید کالاهای خلاق و خدمات فرهنگی با فعالیت‌هایی در ارتباط قرار می‌گیرند که مرکز نوآوری به حساب می‌آیند. مفهوم دیگر بر ظرفیت و توانایی شهر بر جذب سرمایه انسانی خلاق تأکید می‌کند (خوراسگانی و رباني، ۱۳۸۸: ۱۶۷).

رشد و گسترش گردشگری از جمله پدیده‌های مهم اوخر قرن بیستم است که با سرعت بیشتری در قرن جدید ادامه دارد (قاسمی، زیاری و صادقی، ۱۳۹۳: ۱) و نقش حیاتی در اقتصاد جهانی ایفا می‌کند (Kuban, 1978: 84). نظریه تئوری گردشگری در واقع ناشی از تفاوت ساختارهای اجتماعی است و بیشترین تبادلات اقتصادی، فرهنگی و حتی سیاسی و اجتماعی را نسبت به هر موضوع دیگر دارد (زنگی-آبادی و همکاران، ۱۳۹۱: ۵۲). در واقع، امروزه گردشگری به مثابه پدیده پویای جهانی و اجتماعی پیچیدگی‌های خاص خویش را دارد (رهنما و همکاران، ۱۳۹۱: ۶۹). باید این واقعیت را پذیرفت که امروزه گردشگری در همه جا نهادینه شده است. این صنعت حقیقتاً گسترهای جهانی یافته است، به گونه‌ای که همه کشورهای شمال و جنوب در آن نقش دارند (حیدری، ۱۳۸۹: ۱) و از آن به عنوان امیدبخش‌ترین صنعت کشورهای جهان سوم یاد می‌شود (تفاوی و اکبری، ۱۳۸۷: ۳۳).

ایران به لحاظ میراث فرهنگی و طبیعت گردشگری جایگاه بسیار بالایی دارد و در این راستا یونسکو ما را با توجه به ظرفیت‌های گردشگری و میراث فرهنگی جزء ۱۰ کشور برتر دنیا می‌داند و این امر به خاطر وجود بنهای فاخر و تجلی هنر اصیل ایرانی اسلامی است. سابقه کهن و درخشان در فرهنگ و تمدن، آثار باستانی و تاریخی فراوان، فرهنگ‌ها، نژادها و دهه‌جاذبه گردشگری دیگر، قابلیت به ارمغان آوردن جایگاه ممتازی را در صنعت گردشگری دنیا برای ایران دارد. اما به رغم این واقعیت‌ها، تعداد گردشگران ورودی به کشور پایین‌تر از متوسط آمار بسیاری از کشورها است. طبق برنامه چشم‌انداز بیست ساله کشور، در پایان برنامه چهارم توسعه، حداقل می‌بایست چهار میلیون گردشگر خارجی وارد ایران شده باشند؛ ولی متأسفانه آمارهای ورودی تا سال دوم برنامه هفت‌صد و پنجاه هزار توریست واقعی را ثبت کرده‌اند. بر اساس آخرین گزارش‌های سازمان‌های بین‌المللی مرتبط با گردشگری سهم ایران از تعداد رو به تزايد گردشگران جهان

حدود ۰,۳۴ تا ۰,۳۳ درصد است (unwto,2012). علت این مسأله را باید به گونه‌ای علمی و جامع جست و جو کرد. بدون شک مؤلفه‌های فراوانی و عوامل متعددی در این ناکامی سهیم هستند. کشور ایران به اقتضای فرهنگ ایرانی – اسلامی و ارزش‌های بومی خود تأکید ویژه‌ای بر انواع خاصی از گرددشگری و به ویژه گرددشگری فرهنگی می‌تواند داشته باشد. در این پژوهش تلاش شده است تا با بررسی متغیرهای مؤثر بر وضعیت گرددشگری شهری از دیدگاه گرددشگری خلاق پرداخته شود و در این راستا فرضیات زیر مطرح شده است:

- بین احساس رضایت جامعه محلی و نوآوری و توسعه گرددشگری رابطه وجود دارد.
- بین حمایت از الگوی اجتماعی و میراث فرهنگی و نوآوری و توسعه گرددشگری رابطه وجود دارد.
- بین مشارکت اجتماعی و نوآوری و توسعه گرددشگری رابطه وجود دارد.
- بین توسعه زیرساخت‌های محلی و نوآوری و توسعه گرددشگری رابطه وجود دارد.

مبانی نظری تحقیق

شهر خلاق به صورت متنوع و وسیع به کار رفته است. در یک مفهوم شهرهای خلاق شهرهایی هستند که قادرند راه حل‌های جدیدی برای مشکلات روزمره‌شان ارایه دهند. مفهوم دیگر شهرهای خلاق بر تولیدات فرهنگی متمرکز است. یعنی تولید کالاها و خدمات فرهنگی با فعالیت‌هایی در ارتباط قرار می‌گیرند که مرکز نوآوری به حساب می‌آیند. مفهوم دیگر بر ظرفیت و توانایی شهر بر جذب سرمایه انسانی خلاق تأکید می‌کند. در بسیاری از متون مربوط به شهر خلاق، فهم پایداری و پویایی‌های جریان کاربرد داشت مورد تأکید قرار گرفته است. مفهوم شهرهای خلاق با بسیاری از مفاهیم دیگر پیوند خورده است. از جمله آن می‌توان به صنایع نوآور، صنایع فرهنگی، فعالیت‌های فرهنگی و فعالیت‌های هنری شهر و اقتصاد دانایی اشاره نمود. به طور کلی مبانی نظری این نوشتار بر دو محور اساسی شهرهای خلاق بنا شده است: نخست؛ محوریت مفهوم شهر خلاق براساس این ایده است که نوآوری محوری برای توسعه شهر است. این محور در ارتباط با رویکرد محیط نوآور و رشد و توسعه اقتصادی شهرها مورد بررسی قرار گرفته است. دوم؛ مفهوم شهر خلاق به عنوان مکانی دارای ظرفیت جذب سرمایه‌های انسانی و یا منابع انسانی خلاق. ریچارد فلوریدا به جای آن ایده طبقه‌ی خلاق را به کار می‌برد. (مشکینی و همکاران، ۱۳۹۳) دیدگاه بر این فرض استوار است که منع تعیین کننده در رقابت‌پذیری و رشد منطقه‌ای توجه به نقش قطعی طبقه نوآور در توسعه و بازآفرینی فرایندهای شهری در بسیاری از شهرها است. (فلوریدا، ۲۰۰۵) از طرفی دیگر نوآوری از محورهای اصلی شکل گیری جامعه دانایی به حساب می‌آید. (Harvey, 2012: 528)

رویکرد محیط نوآور

این رویکرد نوآوری را در یک بافت چندگانه متشکل از عوامل متعدد مورد بررسی قرار می‌دهد. برخی از این عوامل عبارت است از عوامل سازمانی چون دانش عملی و عوامل منطقه‌ای مانند سرمایه انسانی و تراکم جمعیت. تمدن‌ها یا فرهنگ‌های خاصی در توسعه اقتصادی به مفهوم سرمایه‌داری آن مستعدتر از دیگران هستند. سابقه تاریخی پیدایش این رویکرد را می‌توان با مباحث توسعه اقتصادی مرتبط دانست. سابقه آن به طرح قطب‌های رشد در نظریه‌های پرو (زیاری و همکاران، ۱۳۹۱) و علیت ابناشتی متعلق به میرadal (سعیدی، ۱۳۸۶) و نظرات هیرشمن برمی‌گردد. نظریه قطب رشد به مفهوم امروزی آن نتیجه نظرات سه اقتصاددان فوق بوده است. به طور کلی نظریه قطب رشد، بر سرمایه‌گذاری کلان در صنایع در بزرگترین شهرها تأکید داشته و در فرایند توسعه اقتصادی اجتماعی برای شهرها جایگاه ویژه‌ای قائل است (صالحی امیری، ۱۳۸۶: ۲۹).

نظریه کلاسیک جامعه‌شناسی (دوران مدرن)

با توجه به دیدگاه‌های اندیشمندان بر جسته جامعه‌شناسی چون دورکیم، تونیس و زیمل می‌توان به نگرانی‌های آنان در مورد نظم جدید ناشی از زندگی شهری پی برد. لوییس ورت در قالب مکتب شیکاگو انگیزه اصلی مهاجرت به شهرها را دستیابی به فرصت‌های شغلی می‌داند. ورت در اثر خود شهرگرایی به عنوان سبک زندگی سه ویژگی اصلی شهرنشینی را مطرح می‌کند. اندازه جمعیت، تراکم جمعیت و ناهمگنی جمعیت. از نظر ورت ناهمگونی در بدنه محکم و نفوذناپذیر ساخت‌های اجتماعی شکاف ایجاد می‌کند و باعث تحرک، بی ثباتی، ناامنی و وابستگی افراد به گروه‌های اجتماعی درهم و فرعی با تغییرات زیاد و پی در پی اعضا می‌شود (ربانی، ۱۳۸۵: ۳۲).

نظریه جدید جامعه‌شناسی (پست مدرن)

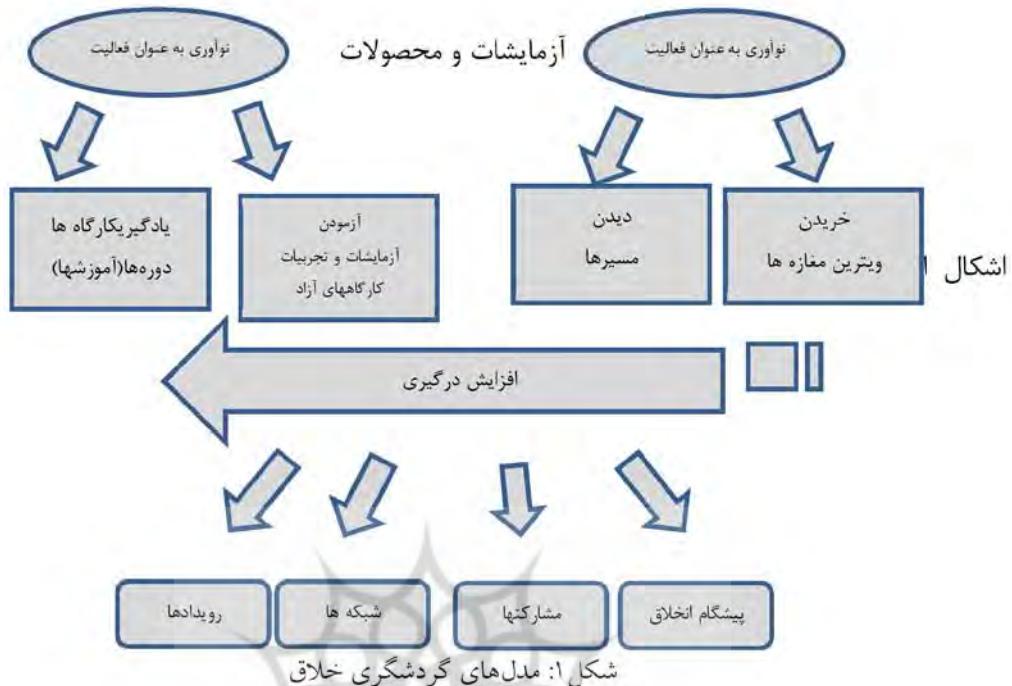
در مقابل، مسأله تنوع اجتماعی و ناهمگنی جمعیت در رویکردهای مربوط به نظریه پست مدرن با توجه به جایگاه و نقش مهم فرهنگ (تکثیرگرایی) و در بحث‌های مربوط به شهر دانایی و نوآور نه تنها پدیده‌ای منفی ارزیابی نشده بلکه بر اهمیت تنوع اجتماعی به عنوان بستر ظهور نوآوری نیز تأکید شده است. دوران پست مدرن همانطوری که باومن؛ گیدنز و اینگلهارت خاطر نشان می‌سازند به دلیل ماهیت متفاوت فرهنگ و اهمیت آن در این شکل‌گیری‌ها باید با طراحی جامعه‌شناسی جدیدی همراه باشد. از مهمترین خصایص این جامعه‌شناسی اعتبار بخشیدن به تکثیرگرایی است. جامعه‌شناسی پست مدرن اصل را بر تغییرپذیر بودن و پخاطر تکیه‌اش بر فرهنگ بر متکثر بودن و نه همزنگ بودن گذاشته است. در همین مورد برخی دیگر به عنوان نمونه خواهان بازنگری در پیش داوری منفی نسبت دادن مشکلات شهری به گردن مهاجران بوده و

ضمن اتخاذ رهیافتی واقع‌گرا توسط مدیران شهری و ضمن اثبات مهاجران در ابعاد کلان، میانه در سال‌های آتی توسعه شهرهای ایران خواهان روی آوری به شیوه‌های نوین اداره شهر است که مشارکت فراغیر اجتماعات محلی و نمادهای مدنی را باعث شده و به توانمندی سازی مهاجران و یکپارچه سازی آنان در شهر و فرهنگ شهری منجر می‌شود (صالحی امیری، ۱۳۸۶: ۳۰).

گردشگری نوآور

گردشگری نوآور سفری است که گردشگران را به سمت تجربه‌های عملی و اصیل و متعهدانه از طریق یادگیری‌های مشارکتی در فضاهای هنری، میراثی و منحصر به فرد یک مکان هدایت می‌کند و ارتباطی را بین گردشگر و افراد محل ایجاد می‌کند، در این راستا فرهنگ زنده‌ای را می‌تواند خلق کند (UNESCO, 2006). اصطلاح، توریسم خلاق به وسیله ریچارد و ریموند در سال ۲۰۰۰ ابداع شد. منشأ ایده گردشگری نوآور پژوهه اروپایی –EUROTEX– است که هدف آن تشویق تولید صنایع دستی از طریق گردشگری است. ایده گردشگری نوآور نه فقط به خاطر تکامل تقاضای گردشگری بلکه همچنین به خاطر طیف وسیعی از تقاضای برنامه سیاسی معاصر است. نوآوری در واقع به طور گسترده در زمینه‌های مختلف، به ویژه صنایع نوآور و فرهنگی به کار گرفته شده است (Richards and Marqus, 2010:2). ریچارد و ریموند^۱ گردشگری نوآور را به عنوان یادگیری یک مهارت که بخشی از فرهنگ یک کشور یا اجتماع در حال بازدید در تعطیلات است، تعریف می‌کنند. گردشگرانی که نوآور هستند، توانایی نوآوری خود را توسعه می‌دهند، از طریق مشارکت غیررسمی در کارگاه‌های تعاملی به مردم محلی نزدیک می‌شوند و تجاربی می‌آموزنند که فرهنگ مقصد سفر را برای تعطیلاتشان ترسیم می‌کنند. ریموند همچنین نشان داد که کارگاه‌های تعاملی که در گروه‌های کوچک برگزار می‌شوند، به بازدیدکنندگان اجازه می‌دهند تا نوآوری خود را در حالی که به مردم محلی نزدیک می‌شوند؛ کشف کنند. این کارگاه‌ها معمولاً ارزش‌های مقصد شامل هنر، فرهنگ، سلیقه و طبیعت را در بر می‌گیرد (ایمان، ۱۳۹۲: ۴۹-۵۰).

پرستال جامع علوم انسانی

Source: Richards and Marqus, 2012:4

راهنمای نقشه:

منبع: بدی و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۶

پیشینه تحقیق

امروزه واژه "شهر خلاق" شهرتی جهانی یافته و موضوعات متعددی را درون خود جای می‌دهد. یکی از این موضوعات تأکید بر نوآوری به طور کلی و جایگاه آن در توسعه است که آنچنان وسعت پیدا کرده است که پژوهشگران بسیاری، تحقیقاتی را مرتبط با مبحث "فعالیت‌های نوآورانه" انجام داده‌اند. برخی از نتایج این تحقیقات که می‌تواند راهگشای این پژوهش باشد چنین‌اند:

- جان راسکین و ولیام موریس اولین افرادی هستند که از اقتصاد هنر که تأکید بر فعالیت‌های انسانی نوآورانه است صحبت می‌کنند (Ceoforum, 2009:701).
- مامنورد در کتاب (فرهنگ و شهرها) اقتصاد فرهنگی را که برابعاد زندگی انسانی تأکید دارد پیشنهاد می‌کند (Sasaki, 2004: 18).
- جین جیکبز در کتاب ماهیت اقتصادها در سال ۲۰۰۰ میلادی در جستجوی یافتن پایه‌های اخلاقی برای تجارت وزندگی اجتماعی است (Jacobs, 2000).
- ریچارد فلوریدا در پایان نامه خود به ظهور طبقه خلاق در شهر می‌پردازد. از نظر فلوریدا موقفيت اقتصادی شهر در گرو جذب استعدادهایی است که بتوانند از خود نوآوری نشان بدeneند. از نظر فلوریدا در اقتصاد جدید، نوآوری انسانی یک سرمایه بسیار با ارزش است و همیشه نوآوران، شکل، جهت و جغرافیای توسعه اقتصادی جدید را فراهم می‌کند. (فلوریدا، ۲۰۰۵)
- بررسی‌های صورت گرفته توسط زاهده شفیعی و همکاران (۱۳۹۳) نشان داد اصفهان بر اساس شاخص‌های تعریف شده توسط یونسکو و نظریه پردازانی نظری ساساکی، توان مطرح شدن به عنوان یک شهر خلاق صنایع دستی را داراست. پیوستن اصفهان به شبکه شهرهای خلاق یونسکو پیامدهای مثبتی نظری ارائه‌ی یک تصویر منحصر به فرد از شهر و متمایز کردن آن به عنوان یک مقصد گردشگری خلاق و رونق توامان بازار گردشگری و صنایع دستی اصفهان دارد.
- بابایی همتی (۱۳۹۳) در کتاب "گردشگری خلاق" با رویکرد نگاه به نسل سوم گردشگری از دیدگاه یونسکو؛ یعنی گردشگری خلاق سعی دارد به صورت هدفمند و با ارائه مصاديق مختلف در سطح دنیا ابتدا مفاهيم کليدي و سپس كاربرد اين مفاهيم را در عرصه علمي بازگو نماید. وي معتقد است که گردشگری خلاق پدیده‌ای نوظهور در عرصه گردشگری فرهنگی است که می‌تواند تأثيرات مطلوبی در افزایش درآمد و توسعه پایدار در ایران ایجاد نماید.
- قره بگلو (۱۳۹۳) به بررسی عناصر شهر خلاق در ارتباط با منظر فرهنگی شهر در تبیین الگویی جدید از توسعه پایدار در شهر اصفهان پرداخته است. نتایج این پژوهش به ایجاد زمینه‌ای جهت حفظ بنها در جريان بازآفرینی فرهنگی در فضای شهری، ترویج فعالیت‌های فرهنگی و هنری همزمان با احياء و حفاظت از میراث شهری می‌شود که منجر به اشاعه فرهنگ گردشگری، افزایش میزان بهره‌وری از فضای شهری، کاهش میزان فرسودگی کالبدی و ارتقاء وجه شهرها خواهد شد.

-کثیری و همکاران (۱۳۹۱) به بررسی توسعه گردشگری خلاق با استفاده از میراث ناملموس فرهنگی مذهبی در پاییخت فرهنگ و تمدن ایران اسلامی با هدف بررسی توسعه گردشگری خلاق با استفاده از میراث ناملموس فرهنگی مذهبی پرداخته‌اند. آنها معتقدند که برگزاری جشنواره‌های مذهبی فرهنگی در شهر اصفهان فرصت مناسبی برای بروز و ظهور این پتانسیل نهفته است تا با اجرایی شدن خود - منجر به توسعه این نوع گردشگری شود.

- شهیدی همدانی و همکاران (۱۳۹۲) معتقدند که گردشگری خلاق مسلمان مسیر فرار از تکرارهای زنجیره‌ای در فرهنگ سنتی گردشگری را فراهم ساخته و با ارائه تجارب انعطاف پذیر و معتبر می‌تواند همکاری ایجاد شده بین میزان و توریست را محکم‌تر سازد. با این حال نتیجه تحقیقات نیز خطرات بالقوه اعتیاد به نوآوری و به تبع آن، بالارفتن مصرف گرایی در زندگی روزمره را آشکار می‌سازد.

- یافته‌های تحقیق کشاورز معتمدی و سعیدی رضوانی (۱۳۹۲) نشان می‌دهد شهر قزوین بهدلیل برخورداری از جاذبه‌های گوناگون طبیعی، فرهنگی و تاریخی و با توجه به موقعیت‌های فراوان اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و جغرافیایی و قرار گرفتن آثار متعدد تاریخی در کنار یکدیگر، از ظرفیت‌ها و قابلیت‌های فراوانی، جهت کاربست گردشگری خلاق برخوردار است.

- نتایج تحقیق لطفی زاده و شاهدی (۱۳۹۳) نشان می‌دهد که توسعه گردشگری یکی از راههای مطمئن برای رسیدن به شهرهای خلاق است و ایجاد شهرهای خلاق خود سبب توسعه گردشگری خواهد شد.

روش تحقیق

روش اصلی این مطالعه به واسطه خصلت موضوع مورد تحقیق، گستردگی جمعیت مورد مطالعه، پیمایش می‌باشد که به عنوان رایج‌ترین شیوه مطالعاتی در علوم اجتماعی مطرح است. جامعه آماری این تحقیق شامل تمامی افرادی است که در شهر کاشان زندگی می‌کنند که براساس سرشماری سال ۱۳۹۰ تعداد آنها برابر با ۳۰۲۶۳۷ نفر می‌باشد. (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۰) با توجه به فرمول کوکران، حجم نمونه در این تحقیق برابر با ۲۰۰ نفر به دست آمده است. با توجه به حجم وسیع جامعه‌ی آماری و عدم امکان جمع‌آوری اطلاعات از تمامی افراد به منظور تسهیل و تسريع پژوهش و صرفه‌جویی در وقت و هزینه، ناگزیر تعدادی از جامعه‌ی آماری به عنوان نمونه معرف به شیوه نمونه‌گیری طبقه‌بندی شده است. در استفاده از این روش ابتدا باید متغیر مورد طبقه‌بندی را انتخاب کنیم. متغیر طبقه‌بندی خصیصه‌ایی است که می‌خواهیم نمونه از آن نظر کاملاً معرف باشد. با تعیین این متغیر، چارچوب نمونه‌گیری را مطابق با طبقات آن متغیر دسته‌بندی می‌کنیم و سپس با استفاده از نمونه‌گیری سیستماتیک، افراد را به نسبت مقتضی از هر طبقه انتخاب می‌کنیم (دواس، ۱۳۸۱: ۷۲).

در این تحقیق ابتدا نسخه‌ای از پرسشنامه را در اختیار تعدادی از کارشناسان و اساتید دانشگاه قرار داده‌ایم تا روایی صوری پرسشنامه سنجیده شود و نظرات پیشنهادی ایشان در مورد پرسشنامه اعمال گردیده

است. برای برآورد پایایی پرسشنامه تعداد ۳۰ پرسشنامه در مرحله‌ی پیش‌آزمون مورد استفاده قرار گرفت و بعد از استخراج، نمرات مربوط به هر پرسشنامه و وارد نمودن آنها به کامپیوتر از آزمون آلفای کرونباخ استفاده شد که ضرایب زیر برای هر مقیاس به دست آمد. از آنجا که بیشتر ضرایب به دست آمده برای متغیرهای مورد نظر در این تحقیق بالای ۶۰٪ می‌باشد می‌توان نتیجه گرفت که ابزار پژوهش ابزاری پایا و اعتماد پذیر می‌باشد.

جدول (۱) آلفای کرونباخ متغیرها

ضریب آلفا	تعداد گویه	طیف
۰,۶۴۲	۵	احساس رضایت جامعه محلی
۰,۸۶۲	۷	حمایت از الگوهای اجتماعی و میراث فرهنگی
۰,۸۱۱	۵	مشارکت اجتماعی
۰,۷۰۳	۶	توسعه زیرساخت‌های محلی
۰,۹۱۰	۹	نوآوری

توصیف داده‌ها

بر اساس اطلاعات پرسشنامه می‌توان گفت که از نظر جنسیت تعداد ۹۶ نفر، ۴۸٪ پاسخگویان زن و بقیه یعنی (۱۰۴ نفر، ۵۲٪) مرد می‌باشند. به لحاظ متغیر سن بیشترین میزان فراوانی به گروه ۱۸-۲۰ ساله با تعداد (۱۴۳ نفر، ۷۱,۵٪) و کمترین میزان فراوانی به گروه ۲۲-۲۴ سال با تعداد (۹ نفر، ۴,۵٪) اختصاص داده شده است. همچنین میزان میانگین متغیر سن پاسخگویان برابر با ۱,۵۴ می‌باشد. تعداد افراد مجرد برابر با (۱۶۱ نفر، ۸۱,۵٪) و تعداد افراد متاهل برابر با (۳۷ نفر، ۱۸,۵٪) می‌باشد. از نظر نوع شغل بیشترین میزان فراوانی به شغل آزاد با تعداد (۱۰۱ نفر، ۵۰,۵٪) و کمترین میزان فراوانی به شغل پزشک با تعداد (۳ نفر، ۱,۵٪) اختصاص داده شده است. سطح درآمدی بیشتر افراد ۵۰۰ تا یک میلیون می‌باشد و تعداد آنها (۸۴ نفر، ۴۲٪) و تعداد کمی از افراد فاقد درآمد با تعداد (۱۱ نفر، ۵,۵٪) می‌باشند.

متغیر احساس رضایت جامعه محلی

برای بررسی متغیر احساس رضایت جامعه محلی از ۵ گویه به شرح زیر استفاده می‌کنیم.

جدول (۲): توزیع فراوانی گویه‌های احساس رضایت جامعه محلی

میانگین	خیلی کم	کم	تا حدودی	زیاد	خیلی زیاد	احساس رضایت جامعه محلی
۳,۶۸	۳	۲۹	۵۵	۵۵	۵۸	افزايش ماندگاري افراد محلی ناشی از زيرساخت- های جديد و اشتغالزايی در نوآوري و توسعه گردشگري مؤثر است.
۳,۸۳	۳	۲۴	۴۰	۶۹	۶۴	رضایت ساکنان محلی از ورود خدمات و زيرساخت‌های جديد ناشی از گردشگری در نوآوري و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۳۳	۳	۳۰	۹۹	۳۴	۳۴	افزايش سطح توسعه مكان زندگی و رفاه اجتماعي به لحاظ آموزش، بهداشت و مسکن در نوآوري و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۳۶	۱۴	۳۳	۶۴	۴۴	۴۵	افزايش سطح آگاهي و دانش عمومي مردم نسبت به محيط‌زندگی خود در نوآوري و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۴۸	۲۱	۲۱	۵۴	۴۹	۵۵	کاهش مهاجرت جامعه محلی با استفاده از امکانات و فرآورده‌های خدماتي در نوآوري و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۵۳	۹	۲۷	۶۲	۵۰	۵۱	میانگین

با توجه به جدول فوق بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((افزايش ماندگاري افراد محلی ناشی از زيرساخت‌های جديد و اشتغالزايی در نوآوري و توسعه گردشگری مؤثر است.)) به طيف خيلii زياد با تعداد(۵۸ نفر، ۲۹٪) و كمترین میزان فراوانی مربوط به طيف خيلii کم با تعداد(۳ نفر، ۱,۵٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((رضایت ساکنان محلی از ورود خدمات و زيرساخت‌های جديد ناشی از گردشگری در نوآوري و توسعه گردشگری مؤثر است.)) به طيف زياد با تعداد (۶۹ نفر، ۳۴,۵٪) و كمترین میزان فراوانی مربوط به طيف خيلii کم با تعداد(۳ نفر، ۱,۵٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((افزايش سطح توسعه مكان زندگي و رفاه اجتماعي به لحاظ آموزش، بهداشت و مسکن در نوآوري و توسعه گردشگری مؤثر است.)) به طيف زياد با تعداد (۹۹ نفر، ۴۹,۵٪) و كمترین میزان فراوانی مربوط به طيف خيلii کم با تعداد(۳ نفر، ۱,۵٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((افزايش سطح آگاهي و دانش عمومي مردم نسبت به محيط‌زندگي خود در نوآوري و توسعه گردشگری مؤثر است.)) به طيف زياد با تعداد (۳۴ نفر، ۱۱,۵٪) و كمترین میزان فراوانی مربوط به طيف خيلii کم با تعداد(۳ نفر، ۱,۵٪) می‌باشد.

دانش عمومی مردم نسبت به محیط زندگی خود در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) مربوط به طیف تا حدی با تعداد(۶۴ نفر، ۳۲٪) و کمترین میزان فراوانی به طیف خیلی کم با تعداد (۱۴ نفر، ۷٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((کاهش مهاجرت جامعه محلی با استفاده از امکانات و فرآورده‌های خدماتی در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) مربوط به طیف خیلی زیاد با تعداد(۵۵ نفر، ۲۷٪) و کمترین تعداد مربوط به طیف کم و خیلی کم با تعداد (۲۱نفر، ۱۰٪) می‌باشد.

متغیر حمایت از الگوهای اجتماعی و میراث فرهنگی

برای بررسی متغیر حمایت از الگوهای اجتماعی و میراث فرهنگی از ۷ گویه به شرح زیر استفاده می‌کنیم.

جدول (۳): توزیع فراوانی گویه‌های متغیر حمایت از الگوهای اجتماعی و میراث فرهنگی

میانگین	خیلی کم	کم	تا حدودی	زیاد	خیلی زیاد	حمایت از الگوهای اجتماعی و میراث فرهنگی
۳,۴۶	۸	۳۷	۶۱	۲۲	۵۲	افزایش اقدامات و برنامه‌ها به منظور حفاظت ارزش‌ها و الگوهای فرهنگی و تاریخی در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۴۵	۱۲	۲۴	۶۳	۶۴	۳۷	افزایش حمایت از گسترش فعالیت‌های فرهنگی، محلی(صنایع دستی، موسیقی، اغذیه و ...) در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۴۳	۱	۳۶	۷۶	۴۷	۳۹	تقویت و حفظ آداب و رسوم و مراسم سنتی منحصر به فرد هر شهر در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۶۶	۴	۳۴	۳۹	۷۲	۵۱	تقویت و حفظ آداب و رسوم و مراسم فرهنگی منحصر به فرد هر شهر در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۷	۴	۱۹	۶۴	۵۸	۵۵	ضعف امکانات زیربنایی شهرها؛ میزان نوآوری و توسعه را کاهش می‌دهد.
۳,۳۴	۱۴	۲۱	۷۵	۶۰	۲۹	ضعف بازاریابی برای نمایش شهرها؛ میزان نوآوری و توسعه را کاهش می‌دهد.
۳,۳۱	۹	۳۶	۷۳	۴۷	۳۵	فقدان فرهنگ پذیرش گردشگر در شهرهای مختلف، میزان نوآوری و توسعه را کاهش می‌دهد.
۳,۴۸	۷	۳۰	۶۴	۵۶	۴۲	میانگین

با توجه به جدول فوق بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((افزایش اقدامات و برنامه‌ها به منظور حفاظت ارزش‌ها و الگوهای فرهنگی و تاریخی در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) به طیف تا حدی با تعداد(۶۱ نفر، ۳۰,۵٪) و کمترین میزان فراوانی مربوط به طیف خیلی کم با تعداد(۸ نفر، ۴,۰٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((افزایش حمایت از گسترش فعالیت‌های فرهنگی، محلی(صناعی دستی، موسیقی، اغذیه و ...) در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) به طیف زیاد با تعداد (۶۴ نفر، ۳۲٪) و کمترین میزان فراوانی مربوط به طیف خیلی کم با تعداد(۱۲ نفر، ۶٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((تقویت و حفظ آداب و رسوم و مراسم سنتی منحصر به فرد هر شهر در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) به طیف تا حدی با تعداد (۷۶ نفر، ۳۸٪) و کمترین میزان فراوانی مربوط به طیف خیلی کم با تعداد(۱ نفر، ۰,۵٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((تقویت و حفظ آداب و رسوم و مراسم فرهنگی منحصر به فرد هر شهر در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) مربوط به طیف زیاد با تعداد(۷۲ نفر، ۳۶٪) و کمترین فراوانی به طیف خیلی کم با تعداد (۴ نفر، ۰,۲٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((ضعف امکانات زیربنایی شهرها؛ میزان نوآوری و توسعه را کاهش می‌دهد.)) مربوط به طیف تا حدی با تعداد(۶۴ نفر، ۳۲٪) و کمترین تعداد مربوط به طیف خیلی کم با تعداد(۴ نفر، ۰,۲٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((ضعف بازاریابی برای نمایش شهرها؛ میزان نوآوری و توسعه را کاهش می‌دهد.)) مربوط به طیف تا حدی با تعداد(۷۵ نفر، ۳۷,۵٪) و کمترین تعداد مربوط به خیلی کم با تعداد (۱۴ نفر، ۷٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((فقدان فرهنگ پذیرش گردشگر در شهرهای مختلف، میزان نوآوری و توسعه را کاهش می‌دهد.)) مربوط به طیف تا حدی با تعداد(۷۳ نفر، ۳۶,۵٪) و کمترین تعداد مربوط به طیف خیلی کم با تعداد(۹ نفر، ۴,۵٪) می‌باشد.

متغیر مشارکت اجتماعی

برای بررسی متغیر مشارکت اجتماعی از ۵ گویه به شرح زیر استفاده می‌کنیم.

جدول (۴): توزیع فراوانی گویه‌های متغیر مشارکت اجتماعی

میانگین	خیلی کم	کم	تا حدودی	زياد	خیلی زیاد	مشارکت اجتماعی
۳,۵۶	۱	۴۴	۴۹	۵۲	۵۳	مشارکت مردم در اجرای طرح‌ها و برنامه‌های توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۵۵	۵	۱۸	۷۶	۶۱	۳۹	مشارکت ساکنان محلی در حفظ و افزایش گردشگران در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۴۷	۱	۲۸	۷۷	۶۱	۳۲	مشارکت ساکنان محلی در حفظ و افزایش زیرساخت‌های گردشگری در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۵۰	۲	۳۴	۶۷	۵۴	۴۲	مشارکت مردم در برنامه‌ریزی‌های فرهنگی در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۰۹	۲۰	۴۱	۶۸	۳۸	۳۱	مشارکت مردم در برنامه‌ریزی‌های مربوط به حمل و نقل در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۴	۶	۳۳	۶۸	۵۳	۳۹	میانگین

با توجه به جدول فوق بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((مشارکت مردم در اجرای طرح‌ها و برنامه‌های توسعه گردشگری در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است).)) به طیف خیلی زیاد با تعداد (۵۳٪) نفر، (۲۶,۵٪) و کمترین میزان فراوانی مربوط به طیف خیلی کم با تعداد (۱ نفر، ۰,۵٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((مشارکت ساکنان محلی در حفظ و افزایش گردشگران در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است).)) به طیف تا حدی با تعداد (۷۶ نفر، ۳۸٪) و کمترین میزان فراوانی مربوط به طیف خیلی کم با تعداد (۱ نفر، ۰,۵٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((مشارکت ساکنان محلی در حفظ و افزایش زیرساخت‌های گردشگری در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است).)) به طیف تا حدی با تعداد (۷۷ نفر، ۳۸,۵٪) و کمترین میزان فراوانی مربوط به طیف خیلی کم با تعداد (۱ نفر، ۰,۵٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((مشارکت مردم در برنامه‌ریزی‌های فرهنگی در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است).)) مربوط به طیف تا حدی با تعداد (۶۷ نفر، ۳۳,۵٪) و کمترین فراوانی به طیف خیلی کم با تعداد (۲ نفر، ۱,۰٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((مشارکت مردم در برنامه‌ریزی‌های مربوط به حمل و نقل در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است).)) مربوط به طیف تا حدی با تعداد (۶۸ نفر، ۳۴٪) و کمترین تعداد مربوط به طیف خیلی کم با تعداد (۲۰ نفر، ۱,۰٪) می‌باشد.

متغیر توسعه زیرساخت‌های محلی

برای بررسی متغیر توسعه زیرساخت‌های محلی از ۵ گویه به شرح زیر استفاده می‌کنیم.

جدول (۵): توزیع فراوانی گویه‌های متغیر توسعه زیرساخت‌های محلی

میانگین	خیلی کم	کم	تا حدودی	زياد	خیلی زیاد	توسعه زیرساخت‌های محلی
۳,۳۰	۲۶	۳۵	۴۲	۴۴	۵۲	ایجاد و افزایش خدمات و زیرساخت‌های کالبدی و محیطی از قبیل (جاده، حمل و نقل و سایر خدمات)، در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۳۳	۸	۳۷	۶۲	۶۴	۲۸	افزایش سهولت دسترسی از طریق زیرساخت‌های گردشگری از قبیل (جاده و حمل و نقل) در شهرهای مختلف در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۷۱	۰	۱۳	۷۲	۷۳	۴۱	افزایش کیفیت خدماتی از قبیل (اسکان، غذا، حمل و نقل و سایر خدمات) در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۸۴	۲	۱۷	۵۰	۷۰	۶۰	در دسترس بودن خدماتی مانند اسکان، غذا، حمل و نقل کالا و فرآورده‌های گردشگری محلی در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۹۸	۰	۲۱	۴۱	۵۵	۸۱	ایجاد تفریحگاه و استراحتگاه برای جهانگردان در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۶۰	۹	۲۱	۶۴	۵۰	۵۵	ایجاد بازار، رستوران، هتل و پارک‌های شهری در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.
۳,۶	۷	۲۴	۵۵	۶۰	۵۳	میانگین

با توجه به جدول فوق بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((ایجاد و افزایش خدمات و زیرساخت‌های کالبدی و محیطی از قبیل (جاده، حمل و نقل و سایر خدمات)، در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) به طیف خیلی زیاد با تعداد (۵۲ نفر، ٪۲۶) و کمترین میزان فراوانی مربوط به طیف خیلی کم با تعداد (۲۶ نفر، ٪۱۳) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((افزایش سهولت دسترسی از طریق زیرساخت گردشگری از قبیل (جاده و حمل و نقل) در شهرهای مختلف در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) به طیف زیاد با تعداد (۶۴ نفر، ٪۳۲) و کمترین میزان فراوانی مربوط به طیف خیلی کم با تعداد (۸

نفر، ۴,۰٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((افزایش کیفیت خدماتی از قبیل (اسکان، غذا، حمل و نقل و سایر خدمات) در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) به طیف زیاد با تعداد (۷۳ نفر، ۳۶,۵٪) و کمترین میزان فراوانی مربوط به طیف خیلی کم با تعداد (۰ نفر، ۰٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((در دسترس بودن خدماتی مانند اسکان، غذا، حمل و نقل کالا و فرآوردهای گردشگری محلی در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) مربوط به طیف زیاد با تعداد (۷۰ نفر، ۳۵٪) و کمترین فراوانی به طیف خیلی کم با تعداد (۲ نفر، ۱,۰٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((ایجاد تفریحگاه و استراحتگاه برای جهان‌گردان در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) مربوط به طیف خیلی زیاد با تعداد (۸۱ نفر، ۴۰,۵٪) و کمترین تعداد مربوط به طیف خیلی کم با تعداد (۰ نفر، ۰٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((ایجاد بازار، رستوران، هتل و پارک‌های شهری در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) مربوط به طیف تا حدی با تعداد (۶۴ نفر، ۳۲٪) و کمترین تعداد مربوط به طیف خیلی کم با تعداد (۹ نفر، ۴,۵٪) می‌باشد.

متغیر نوآوری

برای بررسی متغیر نوآوری از تعداد ۹ گویه به شرح زیر استفاده می‌کنیم.

جدول (۶): توزیع فراوانی گویه‌های متغیر نوآوری

نحوه	خیلی زیاد	خیلی کم	کم	تا حدودی	زیاد	میانگین
حضور جمعیت متعدد با عقاید و ایده‌های مختلف در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.	۴۵	۲۹	۴۸	۷۴	۳	۳,۳۲
ایجاد بستر مناسب برای بروز ایده‌های ساکنان و تبادل ایده‌ها در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.	۲۵	۵۶	۴۷	۷۰	۱	۳,۲۸
دسترسی شهرها به استعداد و منابع انسانی و فکری در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.	۲۸	۶۰	۳۳	۷۸	۰	۳,۴۱
دسترسی شهرها به فناوری سطح بالا در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.	۳۵	۳۶	۵۰	۷۶	۰	۳,۲۸
دسترسی شهرها به اقتصادی نوآورانه و استخدام افراد در مشاغل مختلف در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.	۳۸	۳۶	۳۵	۷۷	۱۲	۳,۲۵
قدرت و توان ویژه شهرها در مواجهه با بحران‌هایی مثل فقر، بی‌خانمانی، بافت فرسوده و ... در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.	۲۵	۵۳	۳۲	۷۷	۸	۳,۲۸
تحمل پذیرش تنوع در شهرها در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.	۴۰	۴۸	۲۹	۷۷	۳	۳,۴۷
تعیین نوع، موقعیت و ویژگی‌های عمدۀ جاذبه گردشگری در هر منطقه در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.	۳۳	۵۲	۴۸	۶۵	۱	۳,۳۴
استفاده مؤثر از تمام منابع فرهنگی از قبیل (موسیقی محلی، غذا، بازی‌های بومی و ...) در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.	۴۲	۳۲	۳۷	۶۲	۲۶	۳,۱۳
میانگین	۳۴	۴۵	۴۰	۷۳	۶	۳,۳

با توجه به جدول فوق بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((حضور جمعیت متعدد با عقاید و ایده‌های مختلف در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) به طیف تا حدی با تعداد(۷۴ نفر، ۳۷٪) و کمترین میزان فراوانی مربوط به طیف خیلی کم با تعداد(۳ نفر، ۱،۵٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((ایجاد بستر مناسب برای بروز ایده‌های ساکنان و تبادل ایده‌ها در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) به طیف تا حدی با تعداد (۷۰ نفر، ۲۵٪) و کمترین میزان فراوانی مربوط به طیف خیلی کم با تعداد(۱ نفر، ۰،۵٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((دسترسی شهرها به استعداد و منابع انسانی و فکری در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) به طیف تا حدی با تعداد (۷۸ نفر، ۳۹٪) و کمترین میزان فراوانی مربوط به طیف خیلی کم با تعداد(۰ نفر، ۰٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((دسترسی شهرها به فناوری سطح بالا در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) مربوط به طیف تا حدی با تعداد(۷۶ نفر، ۳۸٪) و کمترین فراوانی به طیف خیلی کم با تعداد (۰ نفر، ۰٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((دسترسی شهرها به اقتصادی خلاق و استخدام افراد در مشاغل مختلف در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) مربوط به طیف تا حدی با تعداد(۷۷ نفر، ۳۸،۵٪) و کمترین تعداد مربوط به طیف خیلی کم با تعداد (۱۳ نفر، ۶،۵٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((قدرت و توان ویژه شهرها در مواجهه با بحران‌هایی مثل فقر، بی‌خانمانی، بافت فرسوده و ... در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) مربوط به طیف تا حدی با تعداد (۷۷ نفر، ۳۸،۵٪) و کمترین تعداد مربوط به طیف خیلی کم با تعداد(۸ نفر، ۴٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((تحمل پذیرش تنوع در شهرها در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) مربوط به طیف تا حدی با تعداد(۷۷ نفر، ۳۸،۵٪) و کمترین تعداد مربوط به طیف خیلی کم با تعداد (۳ نفر، ۱،۵٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((تعیین نوع، موقعیت و ویژگی - های عمدۀ جاذبه گردشگری در هر منطقه در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) مربوط به طیف تا حدی با تعداد(۶۵ نفر، ۳۲،۵٪) و کمترین تعداد مربوط به طیف خیلی کم با تعداد(۱ نفر، ۰،۵٪) می‌باشد. بیشترین میزان فراوانی برای گویه ((استفاده مؤثر از تمام منابع فرهنگی از قبیل(موسیقی محلی، غذا، بازی‌های بومی و...)) در نوآوری و توسعه گردشگری مؤثر است.)) مربوط به طیف تا حدی با تعداد(۶۲ نفر، ۳۱٪) و کمترین تعداد مربوط به طیف خیلی کم با تعداد(۲۶ نفر، ۱۳٪) می‌باشد.

بحث و یافته‌ها

به منظور بررسی فرضیه اول تحقیق مبنی بر رابطه میان احساس رضایت جامعه محلی و نوآوری و توسعه گردشگری از آزمون همبستگی پیرسون استفاده می‌کنیم.

جدول (۷): نتایج آزمون رابطه میان متغیر احساس رضایت جامعه محلی و متغیر نوآوری و توسعه گردشگری

نوآوری و توسعه گردشگری		
۰,۳۲۱	ضریب همبستگی	احساس رضایت جامعه محلی
۰,۰۰۰	سطح معناداری	
۲۰۰	تعداد کل پاسخگویان	

در آزمون فرضیه بین احساس رضایت جامعه محلی و نوآوری و توسعه گردشگری رابطه معناداری وجود دارد. با توجه به نتایج به دست آمده از جدول، می‌توان بیان کرد که ارتباط این دو متغیر در سطح ۰/۰۰۰ معنادار است و میزان سطح معناداری آن با ۹۵٪ اطمینان سنجیده شده است. ضریب پرسون میزان همبستگی $R = 0/321$ و مقدار $Sig = 0/000$ را نشان می‌دهد و این نشان دهنده همبستگی مثبت و مستقیم می‌باشد و به لحاظ آماری نیز معنادار است. بنابراین فرضیه فوق نشان تأیید می‌شود. بدین معنا که با افزایش میزان رضایت جامعه میزبان می‌توان به نوآوری و توسعه گردشگری دست یافت.

برای سنجش فرضیه دوم تحقیق که درباره رابطه میان حمایت از الگوی اجتماعی و میراث فرهنگی و نوآوری و توسعه گردشگری است از آزمون همبستگی پرسون استفاده می‌کنیم.

جدول (۸): نتایج آزمون رابطه میان متغیر حمایت از الگوی اجتماعی و میراث فرهنگی و متغیر نوآوری و توسعه

گردشگری

نوآوری و توسعه گردشگری		
۰,۲۷۹	ضریب همبستگی	حمایت از الگوی اجتماعی و میراث فرهنگی
۰,۰۰۰	سطح معناداری	
۲۰۰	تعداد کل پاسخگویان	

همانطور که در جدول فوق مشاهده می‌شود بین حمایت از الگوی اجتماعی و میراث فرهنگی و نوآوری و توسعه گردشگری رابطه معناداری وجود دارد. با توجه به نتایج به دست آمده از جدول، می‌توان بیان کرد که ارتباط این دو متغیر در سطح ۰/۰۰۰ معنادار است و میزان سطح معناداری آن با ۹۵٪ اطمینان سنجیده شده است. ضریب پرسون میزان همبستگی $R = 0/279$ را نشان می‌دهد. این نشان دهنده همبستگی مثبت و مستقیم می‌باشد. فرضیه فوق تأیید می‌شود. به عبارت دیگر می‌توان گفت که با افزایش حمایت از الگوهای اجتماعی و میراث فرهنگی کاشان می‌توان به افزایش نوآوری و توسعه گردشگری در شهر کاشان کمک کرد.

فرضیه سوم تحقیق درباره رابطه میان مشارکت اجتماعی و نوآوری و توسعه گردشگری می‌باشد. به منظور بررسی این فرضیه از آزمون همبستگی پیرسون استفاده کردیم.

جدول (۹): نتایج آزمون رابطه میان متغیر مشارکت اجتماعی و متغیر نوآوری و توسعه گردشگری

نوآوری و توسعه گردشگری		
		مشارکت اجتماعی
۰,۴۷۶	ضریب همبستگی	
۰,۰۰۰	سطح معناداری	
۲۰۰	تعداد کل پاسخگویان	

بر طبق نتایج جدول فوق بین مشارکت اجتماعی و نوآوری و توسعه گردشگری رابطه معناداری وجود دارد. با توجه به نتایج به دست آمده از جدول، می‌توان بیان کرد که ارتباط این دو متغیر در سطح ۰/۰۰۰ معنادار است و میزان سطح معناداری آن با ۹۵٪ اطمینان سنجیده شده است. جدول پیرسون میزان همبستگی ۰/۴۷۶ را نشان می‌دهد و این نشان دهنده همبستگی مثبت و مستقیم می‌باشد. بنابراین فرضیه تأیید می‌شود. آخرین فرضیه تحقیق درباره رابطه توسعه زیرساخت‌های محلی و نوآوری و توسعه گردشگری می‌باشد. برای بررسی این فرضیه نیز از آزمون پیرسون استفاده می‌کنیم.

جدول (۱۰): نتایج آزمون رابطه میان متغیر توسعه زیرساخت‌های محلی و متغیر نوآوری و توسعه گردشگری

نوآوری و توسعه گردشگری		
		توسعه زیرساخت‌های محلی
۰,۴۷۷	ضریب همبستگی	
۰,۰۰۰	سطح معناداری	
۲۰۰	تعداد کل پاسخگویان	

در آزمون فرضیه بین توسعه زیرساخت‌های محلی و نوآوری و توسعه گردشگری رابطه معناداری وجود دارد. با توجه به نتایج به دست آمده از جدول، می‌توان بیان کرد که ارتباط این دو متغیر در سطح ۰/۰۰۰ معنادار است و میزان سطح معناداری آن با ۹۵٪ اطمینان سنجیده شده است. جدول پیرسون میزان همبستگی ۰/۴۷۷ را نشان می‌دهد و این نشان دهنده همبستگی مثبت و مستقیم می‌باشد. بنابراین فرضیه فوق تأیید می‌شود.

در نهایت به منظور بررسی میزان اثرگذاری چهار متغیر مورد بررسی بر روی نوآوری و توسعه گردشگری از آزمون رگرسیون استفاده می‌کنیم.

در تحقیق حاضر متغیرهای احساس رضایت جامعه محلی، حمایت از الگوی اجتماعی و میراث فرهنگی، مشارکت اجتماعی و توسعه زیرساخت‌های محلی به عنوان متغیرهای مستقل در نظر گرفته شده اند که سعی بر آن بوده تا رابطه آنها را با متغیر وابسته (نوآوری و توسعه گردشگری) در این تحقیق سنجیده شود. اگر بخواهیم رابطه خطی موجود بین متغیرهای مستقل تحقیق را با متغیر وابسته مطالعه نماییم از روش تحلیل رگرسیون چند متغیره استفاده می‌کنیم در این روش به مطالعه تأثیر متغیرهای مستقل بر روی متغیر وابسته می‌پردازیم و به تبیین واریانس متغیر وابسته کمک می‌نماید.

جدول (۱۱) نتایج ضریب تبیین

Sig.	F	Std. Error of the Estimate	Adjusted R Square	R Square	R
.000	18.731	.67464	.264	.279	.528 ^a

همانطور که در جدول ملاحظه می‌شود مقدار ضریب همبستگی (R) بین متغیرها 0.528 می‌باشد که نشان می‌دهد بین مجموعه متغیرهای مستقل و متغیر وابسته همبستگی نسبتاً قوی وجود دارد. اما مقدار ضریب تعیین تعديل شده (adj^2R) که برابر با 0.279 می‌باشد، نشان می‌دهد که 27.9% درصد از کل تغییرات میزان نوآوری در بین پاسخگویان وابسته به 4 متغیر مستقل ذکر شده می‌باشد. با توجه به معنی‌داری مقدار آزمون (F) $18/731$ در سطح خطای کوچکتر از 0.05 درصد می‌توان نتیجه گرفت که مدل رگرسیونی تحقیق مرکب از 4 متغیر مستقل و یک متغیر وابسته مدل خوبی است و مجموعه متغیرهای مستقل قادرند متغیر نوآوری را تبیین کنند.

بر اساس داده‌های جدول تأثیر 2 متغیر توسعه زیرساخت‌های محلی و مشارکت اجتماعی بر متغیر نوآوری و توسعه گردشگری معنی‌دار است و تأثیر متغیرهای حمایت از الگوی اجتماعی و میراث فرهنگی و رضایت جامعه محلی معنی‌دار نیست.

متغیرهای زیرساخت‌های محلی با ضریب رگرسیونی 0.348 و مشارکت اجتماعی با ضریب رگرسیونی 0.329 بیشترین تأثیر را روی متغیر نوآوری و توسعه گردشگری دارند. در مورد روابط این متغیرها نتیجه را می‌توان بدین شکل تفسیر نمود که به ازای افزایش یک انحراف استاندارد در متغیر زیرساخت‌های محلی، میزان نوآوری و توسعه گردشگری 0.348 و انحراف استاندارد افزایش خواهد یافت و افزایش یک انحراف استاندارد در متغیر مشارکت اجتماعی 0.329 و انحراف استاندارد افزایش میزان نوآوری و توسعه گردشگری را به دنبال خواهد داشت.

جدول (۱۲) ضرایب اثرگذاری متغیرهای رگرسیونی تحلیل رگرسیونی عوامل مؤثر بر نوآوری و توسعه گردشگری

Sig.	T	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	Model
		Beta	Std. Error		
.018	2.384		.387	.922	(Constant)
.001	3.313	.302	.099	.329	مشارکت
.002	3.167	.272	.110	.348	زیرساخت‌های محلی
.462	.737	.054	.097	.072	رضایت جامعه محلی
.577	-.559	-.043	.118	-.066	الگوی اجتماعی و میراث فرهنگی

نتیجه‌گیری

شهرها در طول تاریخ به طور پیوسته آبستن تغییر و تحولات بنیادی تمدن بشر بوده‌اند؛ و به گفته پارک «شهرهای بزرگ همیشه فرهنگ‌ها و نژادها را به تحلیل برده‌اند. از تعامل آشکار و نهانی که آنها در مرکزیت خود قرار داشته‌اند، نسل‌های جدیدتر و انواع جدیدتر اجتماعات بیرون آمده‌اند». بر همین اساس، هم اکنون شهر مکانی است که ترکیبات نوینی از فرهنگ‌ها و اقتصادهای، در حال ظهور و توسعه در آن قرار دارد. فرهنگ به کالایی تجاری برای اقتصاد شهرها و اقتصاد فرهنگی تبدیل شده است. امروزه موزه‌های ارزشمند ما در شهرها ماشین‌های تولید درآمد بوده که موجب ایجاد رستوران‌ها، همکاری موزه‌ها، حمایت مالی، برنامه‌ریزی و نمایشگاه‌های بسیار قوی و نشان‌های تجاری و نمایندگی انحصاری می‌شوند. به ویژه موزه‌های نوین در ارتباط با فضاهای دیدنی و چشم‌انداز شهری معماران مشهور، نوسازی شهری و پیشرفت اقتصادی هستند. اکنون ارتقای فرهنگ گردشگری شهری، به عنوان چشم‌انداز برای بسیاری از طرح‌های توسعه شهری به ویژه برای شهرهای با کارکرد و عملکرد اولیه صنعتی برای جایگزینی و کاهش صنعت در نظر گرفته می‌شوند. در همین راستا در سده بیست و یکم، جذب نخبگان و استعدادهای خلاق به یکی از مهمترین تاکتیک‌های شهرها برای رشد و پیشرفت اقتصادی تبدیل شده است. نظریه شهر خلاق توسط ریچارد فلوریدا بر اساس سه عنصر متغیر تکنولوژی، استعداد و تساهل و تسامح پایه گذاری گردیده است. به اعتقاد فلوریدا فرهنگ تسامح گرا و باز عامل اصلی موفقیت اقتصادی جدید شهرها می‌باشد. استعدادهای خلاق به مناطقی مهاجرت می‌کند که دارای درجه‌های بالایی از روشنفکری اجتماعی، تنوع و نوآوری هستند. نظریه نوآوری قائل به نقش گسترده‌تر فرهنگ و پتانسیل نامحدود برای انسان است و کلید رشد اقتصاد را منوط به توانمندسازی و شکوفا کردن این پتانسیل می‌داند. لازمه این شکوفاسازی به وجود فرهنگی باز بستگی دارد،

فرهنگی که تبعیض قائل نمی‌شود، مردم را محدود نمی‌کند و به شکل‌های گوناگون خانواده و هویت انسانی اعتبار می‌بخشد و در یک کلمه فرهنگی متنوع، تکثیرگرا و تسامح‌گرا می‌باشد.

گردشگری خلاق رویکردی است که امروزه در یونسکو مطرح گشته است و هدف آن کمک به مناطق، مکان‌ها و فضاهای مورد نظر گردشگری جهت توانمند شدن آنها در رقابت برای جذب گردشگران و یا به عبارتی جذاب‌تر شدن فضاهای هدف گردشگری برای گردشگران از طریق نوآوری می‌باشد. در شرایط فعلی که مسئله بیکاری و ایجاد اشتغال مولده همراه با افزایش تولید داخلی و توسعه صادرات غیرنفتی و فراهم نمودن زمینه مشارکت آن در فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی، مهم‌ترین دغدغه مسئولین و سرفصل‌های برنامه‌های توسعه اقتصادی و اجتماعی کشور را تشکیل می‌دهد، توجه به گردشگری و اهمیت آن به دلیل ویژگی‌های منحصر به فرد آن بیش از بیش گردیده است. نتایج تحقیق حاضر نشان می‌دهد که بیشترین عوامل مؤثر بر نوآوری و توسعه گردشگری در شهر کاشان توجه به دو عامل زیرساخت‌های محلی و مشارکت اجتماعی است. این دو عامل می‌تواند به عنوان کلید توسعه گردشگری در شهر کاشان محسوب شود. توسعه و گسترش زیرساخت‌های گردشگری می‌تواند هم باعث رضایت جامعه میزبان از خدمات رسانی شود و هم می‌تواند در جلب رضایت گردشگران نقش به سزاوی داشته باشد و همچنین نقش مشارکت مردم محلی در توسعه امروزه برای تمامی جوامع امری لازم و ضروری شده است که باید مسئولان مربوطه به نقش مردم و راهکارهای جلب مشارکت مردم توجه بیشتری کنند. در ادامه به برخی راهکارهای پیشنهادی اشاره می‌شود.

راهکار مدیریتی و اجرایی

۱) بهبود ساختارها و برقراری هماهنگی بیشتر بین نهادهای مرتبط با گردشگری:

از جنبه ساختاری واحدهای مختلفی که در فعالیت گردشگری مؤثرند مانند نیروهای حافظ امنیت جامعه، واحدهای برقرار کننده ارتباطات، واحدهای بانکی و بیمه که همه به نوعی واحدهایی محسوب می‌شوند که تسهیلاتی را برای افراد فراهم می‌کنند.

۲) ایفای نقش حمایتی و نظارتی دولت در گردشگری:

از دیرباز دخالت دولت در اقتصاد کشور موجب شده است که در این زمینه بخش خصوصی نتواند فعالیت چشمگیری نماید چون غالب نهادها و سازمان‌ها به دولت تعلق دارند.

۳) بهبود سیستم مدیریتی در حوزه گردشگری:

هنوز پس از گذشت سالیان دراز، صنعت گردشگری در ایران نه تنها به سهم قابل قبولی از لحاظ درآمد ملی دست نیافتن است؛ بلکه همین سهم ناچیز هم هر سال با افول بیشتر مواجه می‌شود. هر چند در مجتمع علمی و مدیریتی ایران بحث‌های فراوانی بر سر این مسأله شده اما اغلب صاحب‌نظران گناه این نقیصه را به گردن مسئولین و فرهنگ جامعه می‌اندازند.

۴) اختصاص بودجه و امکانات کافی در حوزه گردشگری:

مدیریت بر صنعت گردشگری نه تنها مدیریتی غیر تخصصی و ارزشی است بلکه حتی با وجود مدیریت پرتوان علمی و اقتصادمدار هم نمی‌توان انتظارات زیادی داشت زیرا مسائلی از جمله وجود شبکه‌ای از ارتباطات فرآنانوی قدرت، بی‌توجهی مسئولین رده بالا و برنامه‌ریز کشور و دست آخر بودجه و امکانات فوق العاده ضعیف هرگونه تلاشی را ناکام می‌گذارند.

راهکارهای اقتصادی

عمده‌ترین ابعاد اقتصادی گردشگری را می‌توان بدین گونه برشمرد:

- ۱) سرمایه‌گذاری ناکافی در حوزه گردشگری به دلیل وجود دیدگاه منفی نسبت به این حوزه در بین مسئولان و سیاست‌گذاران.
- ۲) درآمد نفتی، که در سال‌های اخیر به شدت قیمت آن بالا رفته است.
- ۳) برخی از مردم از اهمیت منفعت گردشگری و پیامدهای شگرف اقتصادی که بر زندگی میزبان دارد اطلاع کافی ندارند.
- ۴) عدم عضویت ایران در سازمان تجارت جهانی نیز تأثیر منفی در توسعه اقتصاد و گردشگری گذاشته است.

راهکارهای اجتماعی

- ۱) ساماندهی وضعیت حمل و نقل و نوسازی
- ۲) امکانات مناسب و ارزان قیمت و بهداشتی در بخش‌های هتل، رستوران، حمل و نقل و ...
- ۳) تسهیل ساخت هتل و اماكن اقامتی
- ۴) احترام به گردشگر خارجی و ترویج این فرهنگ در بین مردم
- ۵) فراهم آوردن امکانات و تسهیلات جهت انجام سفرهای ارزان قیمت
- ۶) ساخت کمپینگ‌های ارزان قیمت و احداث هتل‌های زنجیره‌ای و ...
- ۷) ساخت آزادراه‌ها و تأمین امنیت آن، و پرکندگی بزرگراه‌ها در تمامی نقاط کشور و برخورداری از امکاناتی همچون روشنایی، علائم راهنمایی و عرض مناسب تا علاوه بر افزایش سرعت، سلامت رانندگان را نیز تضمین کند.
- ۸) ایجاد سرویس‌های بهداشتی در مسیرهای پر تردد شهرها و جاده‌ها و پارک‌های جنگلی و تعبیه سطل‌های زباله به اندازه کافی در تمامی نقاط کشور و تخلیه به موقع آنها توسط متولیان مربوطه.

آموزش نیروی انسانی

داشتن نیروی انسانی متخصص و آموزش دیده در صنعت گردشگری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ چرا که گردشگران به طور مداوم با این افراد در ارتباط هستند. در صورتی که این افراد بتوانند خدمات و تسهیلات مناسبی به گردشگران ارائه دهند خاطره‌ای خوش و فراموش نشدنی با خود می‌برند ولی اگر کوتاهی و قصور در این مورد صورت گیرد خسارات جبران‌ناپذیری به پیکره صنعت گردشگری وارد می‌شود.

منابع و مأخذ

- (۱) بابائی همتی، روشن (۱۳۹۳) گردشگری خلاق، انتشارات جوانان موفق.
- (۲) خوراسگانی، علی، ربانی، رسول (۱۳۸۸) بررسی نقش تنوع اجتماعی در ایجاد شهرهای خلاق و نوآور، جغرافیا و توسعه، شماره دوازدم، دی.ای ، (۱۳۸۱)، پیمایش در تحقیقات اجتماعی، برگردان هوشنگ نایبی، نشرنی.
- (۳) ربانی، رسول(۱۳۸۵) جامعه شناسی شهری، انتشارات سمت، چاپ دوم.
- (۴) ره بگلو، مینو، ۱۳۹۳، بازشناسی عناصر شهر خلاق در ارتباط با پایداری منظر فرهنگی شهرستی نمونه موردی شهر اصفهان ، همایش ملی شهرسازی فرهنگ گرا، اصفهان، دانشگاه شیخ بهایی
- (۵) زاهد شفیعی، فیروزه فرخیان، لیلا میرقدار (۱۳۹۳) اصفهان به عنوان شهر خلاق صنایع دستی با رویکرد توسعه گردشگری، فصلنامه جغرافیا، شماره ۴۳، زمستان ۱۳۹۳ ص ۲۵۱
- (۶) زنگی آبادی، علی، لاله پورعیدیوند، اسفندیار حیدری پور و محسن مصلحی (۱۳۹۱)، تحلیل فضایی شاخص‌های توسعه گردشگری با استفاده از مدل تاپسیس در شهرستان‌های استان اصفهان، مجله جغرافیا و توسعه شهری، شماره ۱، صص ۷۳-۵۱.
- (۷) زیاری کرامت‌اله، سرخ کمال کبری، زنجیرچی سیدمحمود، کرمی محمد (۱۳۹۱) نگرشی تحلیلی بر نظریه قطب رشد در توسعه منطقه‌ای (مطالعه موردی: استان خراسان رضوی)، آمایش محیط: تابستان ۱۳۹۱ ، دوره ۵ ، شماره ۱۷ ؛ از صفحه ۱ تا صفحه ۲۴ .
- (۸) سعیدی، خلیل؛ نظریه‌ها و قانون مندی‌های توسعه، تهران، شرکت تعاونی کارآفرینان فرهنگ و هنر، چاپ اول، ۱۳۸۶، ص ۲۴۹.
- (۹) سیف الدینی، فرانک، میره، محمد، پورشیخانی، زهرا (۱۳۸۶) جغرافیا شهر و برنامه‌ریزی شهری در بستر جهانی شدن، نشریه مسکن و انقلاب، شماره ۱۱۰.
- (۱۰) شهیدی همدانی، حسام الدین؛ آزاده کیاستی و حامد شهیدی همدانی، ۱۳۹۲، بررسی روزآمد رابطه خلاقیت و گردشگری، دومین همایش ملی گردشگری و طبیعت گردی ایران زمین، همدان، شرکت هم اندیشان محیط زیست فردا،
- (۱۱) صالحی امیری، سیدرضا (۱۳۸۶) مفاهیم و نظریه‌های فرهنگی، تهران، انتشارات ققنوس، چاپ اول.
- (۱۲) قاسمی، فروغ، زیاری کرامت‌اله، صادقی، محمد (۱۳۹۳) تحلیل کیفی و مکانی مرکز اقامتی شهر شیراز جهت توسعه گردشگری (با تأکید بر هتل‌ها)، فصلنامه جغرافیا و آمایش شهری - منطقه‌ای، تابستان ۱۳۹۳، دوره ۴، شماره ۱۱ ، صص ۱-۱۳.
- (۱۳) کثیری، مهندوش؛ مهری اذانی و فریبا یوسفی، ۱۳۹۱، بررسی توسعه گردشگری خلاق با استفاده از میراث ناملموس فرهنگی مذهبی در پایتخت فرهنگ و تمدن ایران اسلامی، اولین همایش ملی گردشگری و

طبیعت گردی ایران زمین، همدان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، شرکت هم اندیشان محیط زیست

فردا

۱۴) کشاورز معمتمدی، مژگان و نوید سعیدی رضوانی، ۱۳۹۲، بررسی ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های شکل‌گیری گردشگری خلاق و به کارگیری آن در نمونه موردي قزوین، اولین همایش ملی شهرسازی و معماری در گذر زمان، قزوین، دانشگاه بین المللی امام خمینی

۱۵) لطفی‌زاده دهکردی، سیمین دخت و بهرام شاهدی، ۱۳۹۳، بررسی شاخص‌های شهر خلاق با رویکرد توسعه گردشگری، کنفرانس بین المللی توسعه پایدار، راهکارها و چالش‌ها با محوریت کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری، تبریز، دبیرخانه دائمی کنفرانس بین المللی توسعه پایدار، راهکارها و چالش‌ها.

۱۶) مرکز آمار ایران (۱۳۹۰) سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۰

۱۷) مشکینی، ابوالفضل، حاتمی‌نژاد، حسین، مهدنژاد، حافظ و فرباد پرهیز (۱۳۹۳) شهر خلاق الگویی نوین برای توسعه دانش بنیان در حوزه مدیریت شهری، انتشارات آراد کتاب.

- 18) ceoForum 2009 Editorial, contesting the creative city: Race. Nation. Multiculturalism. CeoForum 40.p701
- 19) Florida, Richard (2005) cities and creative class: Routledge New York. London.
- 20) Harvey, David and Harriet, Hawkins, Nicola. Thomas, (2012) thinking creative clusters beyond the city: People, places and networks, geo forum , 43, 529-539,
- 21) <http://statistics.unwto.org/>
- 22) Jacobs, J. (2000) The nature of economies. New York. Vintage
- 23) Kuban, D (1978) Conservation of the Historical Environment for Cultural Survival, in R.Hold, Conservation AZ cultural Survival, Istanbul: The Aga Khan Award for Architecture
- 24) Richards, Greg and lenia morgues (2012) Exploring Creative Tourism: Editors Introduction journal of tourism consumption and practice volume 4 No. 2.
- 25) Sasaki, M. (2004) Creativity and Cities: The Role of Culture in Urban Regeneration, Quarterly Journal of Economic Research (Osaka City University) vol.27, no.3, pp.29-35.
- 26) United Nations Educationalist scientific and cultural Organization(2006) Towards Sustainable strategic For creative Tourism, Discussion, Report of the planning meet in For (2008) International Conference Creative to Santa Fe, New Mexico, U.S.A, October 25-27.